

Številka: 018-107/2026-7

Datum: 27. 8. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 in naslednji; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča, kot predsednika senata ter dr. Mateje Škabar in Igorja Luzarja, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Izvajanje šolskih prevozov na območju Občine Ormož za šolsko leto 2026/2027*« v sklopu 5: *Osnovna šola Velika Nedelja - centralna šola Velika Nedelja in OŠ Ormož*, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj MST - Lorbek, Glazer Sonja s.p., Mezgovci ob Pesnici 64, Dornava, ki ga po pooblastilu zastopa odvetnik Miha Šavel, Kerenčičeva ulica 2, Gornja Radgona (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Občina Ormož, Ptujška cesta 6, Ormož (v nadaljevanju: naročnik), dne 27. 8. 2026

odločila:

1. Zahtevek za revizijo vlagatelja se zavrne.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik je obvestilo o javnem naročilu – splošno področje na Portalu javnih naročil objavil dne 19. 5. 2026, pod št. objave JN003856/2026-EUe16/01 ter istega dne v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije, pod št. objave 342312-2026.

Naročnik je dne 29. 6. 2026 na Portalu javnih naročil objavil dokument »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« z dne 29. 6. 2026 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji naročila), iz katerega izhaja, da je (med drugim) javno naročilo v sklopu 5 oddal ponudniku Avtobusni in kombi prevozi EUROBUS, Andrej Roškar s.p., Slavšina 56, Vitomarci (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), za katerega je ugotovil, da je oddal dopustno in glede na razpisna merila najugodnejšo ponudbo. Ponudb preostalih ponudnikov ni preverjal, saj so oddali ekonomsko manj ugodno ponudbo kot izbrani ponudnik.

Zoper odločitev o oddaji naročila je vlagatelj z vlogo z dne 9. 7. 2026 vložil zahtevek za revizijo, v katerem zatrjuje, da odločitev naročnika glede izbire najugodnejšega ponudnika ni pravilna in

predlaga, da se zahtevku za revizijo ugoti, izpodbijana odločitev pa spremeni; zahteva povrnitev stroškov pravnega varstva (v nadaljevanju: zahtevke za revizijo). Vlagatelj zatrjuje, da ponudba izbranega ponudnika iz več razlogov ni dopustna.

Naročnik je vlagatelj zahtevke za revizijo, skladno z drugim odstavkom 27. člena ZPVPJN, dne 13. 7. 2026 (po elektronski pošti) posredoval izbranemu ponudniku v izjasnitev. Izbrani ponudnik se je do navedb vlagatelja iz zahtevka za revizijo opredelil naslednjega dne z vlogo z dne 13. 7. 2026 (v nadaljevanju: izjasnitev). Navedbam vlagatelja nasprotuje.

Naročnik je s sklepom z dne 15. 7. 2026 zahtevke za revizijo vlagatelja zavrnil, posledično pa je zavrnil tudi njegovo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo). Navedbam vlagatelja nasprotuje.

Naročnik je dne 15. 7. 2026 Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo v odločanje.

Vlagatelj se je do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo opredelil z vlogo z dne 20. 7. 2026: zahteva tudi povrnitev stroškov pravnega varstva (v nadaljevanju: opredelitev do navedb naročnika). Vztraja pri navedbah iz zahtevka za revizijo.

Vlagatelj se do navedb izbranega ponudnika v izjasnitvi, ki mu jo je Državna revizijska komisija na podlagi 11. člena ZPVPJN posredovala dne 6. 8. 2026, ni opredelil.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je sporno, ali je naročnik ravnal pravilno, ko je ugotovil, da je ponudba izbranega ponudnika dopustna.

Očitke vlagatelja je potrebno presojati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), skladno s katero je (med drugim) dopustna tista ponudba, ki ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

Naročnik v skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

I.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da je izbrani ponudnik na portalu e-JN, kjer se oddajajo ponudbe, v razdelek predračun naložil obrazec št. 1 – ponudba (št. 2/26), ki ni bil podpisan niti ročno niti digitalno, čeprav je naročnik to v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila na več mestih zahteval. Določil je tudi, da bo v primeru, če ponudnik posameznega dokumenta ne predloži ali pa bo dokument predložen v nasprotju z zahtevami iz razpisne dokumentacije, tako ponudbo zavrnil kot nedopustno. Vlagatelj zatrjuje, da volja ponudnika iz nepodpisanega krovnega dokumenta ni bila podana. Podpisa zato ni dopustno dodajati šele po poteku roka za prejem ponudb, naročnik pa pomanjkljivosti v ponudbi izbranega ponudnika ne bi smel odpravljati. S svojim ravnanjem je kršil načelo enakopravne obravnave ponudnikov in načelo

transparentnosti. Poudarja, da sama oddaja preko portala eJN ne more biti upoštevana kot kvalificirani elektronski podpis dokumenta. Registracija in prijava v portal dokazujeta identiteto uporabnika sistema, ne pa nujno, da je posamezen dokument podpisan na način, kot je bilo zahtevano. Obrazec ponudba je temeljni dokument ponudbe, podpis na njem pa predstavlja potrditev in prevzem zaveze ponudnika.

Vlagatelj zatrjuje, da izbrani ponudnik prav tako ni podpisal obrazcev št. 7 in št. 8, čeprav bi skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila oba morala biti izpolnjena, podpisana in žigosana. Dalje izbrani ponudnik ni izpolnil obrazca št. 17. Čeprav je podpisan, izbrani ponudnik ni podal vsebine izjave, ki jo je naročnik zahteval, prav tako ga naročnik ni pozval na dopolnitev. Vsako naknadno podajanje izjave bi pomenilo naknadno spreminjanje vsebine izjave in ne samo odpravljanje formalne pomanjkljivosti.

Vlagatelj zatrjuje tudi, da je iz poziva na dopolnitev ponudbe, ki ga je naročnik posredoval izbranemu ponudniku, razvidno, da je ponudbo kot ponudnik dejansko vložil izbrisan subjekt Andrej Roškar s.p., z davčno številko 43167250 in ne Andrej Roškar s.p., z davčno številko 11718064, ki je izbrani ponudnik. Navedena oseba ni izbrani ponudnik, ampak njegov oče, z istim imenom, ki je že izbrisan subjekt iz poslovnega registra. Zaradi navedenega je oddan nepodpisan dokument še toliko bolj relevanten. Iz poziva na dopolnitev ponudbe izhaja davčna številka, ki ne pripada niti naročniku niti izbranemu ponudniku. Nenavadno je tudi, da naročnik dokument označuje kot »2. poziv na dopolnitev – Eurobus«, izbrani ponudnik pa svojo ponudbo s št. »2/26«. Sprašuje se, ali gre morebiti za drugo dopolnitev ali že drugo podano ponudbo izbranega ponudnika.

Vlagatelj opozarja, da ponudba izbranega ponudnika, v nasprotju z zahtevami iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ni žigosana, ampak le digitalno podpisana, čeprav izbrani ponudnik posluje z žigom. Sprašuje se tudi, komu pripada digitalni podpis.

Izbrani ponudnik v izjasnitvi navaja, da je do uporabe uporabniškega računa, povezanega s prejšnjo davčno številko, prišlo zaradi administrativnega spregleda; da je ponudnik pravni naslednik prejšnjega nosilca dejavnosti; da iz celotne ponudbene dokumentacije jasno in nedvoumno izhaja identiteta ponudnika. Uporaba starega uporabniškega imena na e-JN ni povzročila njene spremembe, niti ni pomenila oddaje ponudbe drugega gospodarskega subjekta. Navaja, da ga je naročnik pozval k odpravi pomanjkljivosti v zvezi z obrazcem št. 1, kar je pravočasno storil. Pojasnjuje, da obrazca št. 7 in št. 8 nista podpisana, ker s podizvajalci ne nastopa in nista bistvena. Za pomanjkljivost na obrazcu št. 17 navaja, da predstavlja formalno pomanjkljivost, saj je identiteta ponudnika nedvoumno razvidna iz celotne ponudbene dokumentacije.

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo navaja, da iz celotne ponudbene dokumentacije jasno in enotno izhaja, da kot ponudnik nastopa EUROBUS prevozi, Andrej Roškar s.p., z veljavno davčno in matično številko. V ponudbi ni bilo dveh različnih gospodarskih subjektov oz. nasprotujočih si podatkov in naročnik ni imel možnost, da po poteku roka za oddajo ponudb izbira, komu naj ponudbo pripiše. Identiteta ponudnika je bila določena in objektivno preverljiva že ob poteku roka za prejem ponudb. Navaja, da uporabniški račun na portalu e-JN predstavlja tehnični način dostopa in izvedbe elektronskega dejanja. Napačno oz. neažurno povezani podatki uporabniškega računa niso spremenili vsebine ponudbe, ponudnika, ponudbene cene ali prevzetih obveznosti. Ob sklicu na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-138/2018 navaja, da podatek o gospodarskem subjektu, ki ponudbo tehnično vloži in elektronsko podpiše v sistemu e-JN, sam po sebi ni odločilen za ugotovitev identitete ponudnika. O tem, kdo je ponudnik, je treba presoditi na podlagi vsebine celotne ponudbene dokumentacije. Naročnik je

preverbe v e-Dosje opravil za gospodarski subjekt s pravilno matično številko, identiteta izbranega ponudnika zato ni sporna.

Dalje navaja, da zaradi nepodpisanega obrazca št. 1 ponudnika ne gre izključiti. Pojasnjuje, da je izbranega ponudnika pozval na odpravo pomanjkljivosti, skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Poudarja, da je bila ponudbena volja izbranega ponudnika pred potekom roka za prejem ponudb jasno in nedvoumno izkazana z elektronsko oddajo ponudbe v sistemu e-JN ter s celotno vsebino predložene ponudbene dokumentacije. Naknadna predložitev podpisanega obrazca št. 1 ni pomenila spremembe ponudnika ali oblikovanja nove ponudbe, temveč zgolj potrditev ponudbene volje, ki je bila objektivno preverljiva že pred potekom roka za prejem ponudb.

Naročnik navaja tudi, da se obrazca št. 7 in št. 8 nanašata na podizvajalce. Ker izbrani ponudnik z njimi ne nastopa, skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila le-teh ni bil dolžan podpisati. Glede navedb o oštevilčenju poziva na dopolnitev ponudbe izbranemu ponudniku pojasnjuje, da je vlagatelju na vpogled posredoval tri dokumente, pri čemer številka »2.« pomeni le zaporedno številko posredovanega dokumenta in nikakor ne gre za drugo dopolnitev ponudbe, povezana tudi ni s samo številko ponudbe izbranega ponudnika.

V zvezi z očitano pomanjkljivostjo obrazca št. 17 navaja, da so bili identiteta ponudnika in podatki, potrebni za izpolnitev obrazca, razvidni iz drugih delov ponudbe in preverljivi v uradnih evidencah. Njihova dopolnitev ne bi pomenila nove vsebinske izjave ali nove ponudbene volje, temveč zgolj formalno usklajitev obrazca s podatki, ki so obstajali in bili objektivno preverljivi že pred potekom roka za prejem ponudb. Tudi za očitek v zvezi z manjkajočim žigom naročnik pojasnjuje, da ta, sam po sebi, ne spreminja vsebine izjave, identitete ponudnika ali prevzete zaveze. Pomanjkljivost ne predstavlja razloga za izločitev ponudbe.

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika navaja, da naročnik ni odgovoril na bistven očitek glede vprašanja identitete gospodarskega subjekta, ki je ponudbo oddal in kateremu je bil poslan poziv na dopolnitev ponudbe. Predlaga, da Državna revizijska komisija od upravljavca sistema e-JN oz. od naročnika pridobi celotno elektronsko revizijsko sled, na podlagi katere bo jasna identiteta uporabniškega računa, s katerim je bila oddana ponudba. Sklicevanje naročnika na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-138/2018 označuje za nerelevantno. Navaja, da je izbrani ponudnik s tem, ko je navedel, da je do uporabe računa s prejšnjimi podatki prišlo zaradi administrativnega spregleda, potrdil dejstvo, da je ponudbo oddal drug gospodarski subjekt. Opozarja, da naročnik ni nikoli zahteval predložitve pooblastila osebe, ki je v e-JN oddala ponudbo. Vlagatelj meni, da naročnikovo preverjanje ponudnika v sistemu e-Dosje ne more odpraviti neskladja glede identitete ponudnika. V informacijskem sistemu e-JN je ponudnik vezan na davčno številko, ki služi kot glavni identifikator za oddajo ponudb, davčno preverjanje in integracijo z e-Dosjem. Zatrjevanega neskladja po mnenju vlagatelja ni mogoče obravnavati zgolj kot neažuren ali napačno povezan podatek uporabniškega računa. Glede obrazca št. 1 vztraja, da je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila zahtevala, da je podpisan in določala tudi posledico za primer, da bodo dokumenti predloženi v nasprotju z zahtevami naročnika. Naknadni podpis dokumenta presega dopustno odpravo formalne pomanjkljivosti. Dalje navaja, da pojasnilo glede številke »2.« pri pozivu na dopolnitev ni izkazano. Vztraja, da podpis obrazca št. 17 ne more nadomestiti manjkajoče vsebine izjave. Iz dokumenta namreč ni mogoče ugotoviti, na kateri gospodarski subjekt se nanaša izjava, sploh ker obstaja neskladje med gospodarskim subjektom, evidentiranim v sistemu e-JN in gospodarskim subjektom, navedenim v ponudbi. Naknadna navedba bi pomenila dopolnitev po poteku roka za prejem ponudb.

Državna revizijska komisija je najprej obravnavala očitek vlagatelja, vezan na vprašanje identitete gospodarskega subjekta, ki je oddal ponudbo.

Ponudnik je v skladu s 7. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 tisti gospodarski subjekt, ki je predložil ponudbo. Poleg gospodarskih subjektov, ki ponudbo predložijo samostojno, lahko v skladu s tretjim odstavkom 10. člena ZJN-3 v postopkih javnega naročanja sodelujejo tudi skupine gospodarskih subjektov, vključno z začasnimi združenji. Ne glede na to, ali predložijo gospodarski subjekti ponudbo samostojno ali v skupini, odda naročnik javno naročilo na podlagi meril ob upoštevanju določb 84., 85. in 86. člena ZJN-3 potem, ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena (prvi odstavek 89. člena ZJN-3).

Že po naravi stvari je logično, izhaja pa tudi iz citiranih zakonskih določb, da lahko naročnik javno naročilo odda zgolj gospodarskemu subjektu (ali skupini gospodarskih subjektov), ki je v posameznem postopku javnega naročanja predložil(a) ponudbo in ki torej skladno s 7. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 v tem postopku velja za ponudnika.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da je gospodarski subjekt »*Andrej Roškar s.p., Slavšina 56, 2255 Vitomarci*« dne 16. 6. 2026 ob 23:05 v informacijski sistem e-JN vložil obrazec št: 1 *Ponudba št. 2/26* z dne 16. 6. 2026, v katerem je kot ponudnik naveden subjekt »*EUROBUS prevozi, Andrej Roškar s.p.*«, z identifikacijsko številko »11718064«. Na obrazcu je navedeno, da subjekt posluje brez žiga, ponudnik obrazca ni podpisal.

Po vpogledu v ponudbeno dokumentacijo tega subjekta Državna revizijska komisija ugotavlja, da se v njej, poleg že navedenega obrazca, nahaja več obrazcev, v katerih je kot ponudnik tudi naveden subjekt »*EUROBUS prevozi, Andrej Roškar s.p.*«, z identifikacijsko številko »11718064«, npr. obrazec št: 1a *Ponudba – rekapitulacija št. 2/26* z dne 16. 6. 2026, obrazec št: 2 *Podatki o ponudniku (partnerju)* z dne 16. 6. 2026, obrazec št: 4 *Izjava gospodarskega subjekta in pooblastilo za pridobitev podatkov iz kazenske evidence* z dne 16. 6. 2026, obrazec št: 9 *Pooblastilo ponudnika (partnerja) za pridobitev podatkov* z dne 16. 6. 2026. Obrazce je elektronsko podpisal »*Andrej Roškar*«, na vseh elektronskih podpisih pa je naveden isti podpisnik, izdajatelj, št. potrdila in veljavnost potrdila.

Državna revizijska komisija po vpogledu v odstopljeno dokumentacijo ugotavlja tudi, da je naročnik subjekt »*Andrej Roškar s.p.*« z davčno številko »43167250« preko sistema e-JN dne 19. 6. 2026 pozval na dopolnitev ponudbe. Subjekt »*Andrej Roškar s.p.*« je dopolnitev ponudbe v sistemu e-JN oddal dne 19. 6. 2026. Dopolnitev ponudbe je elektronsko podpisal »*Andrej Roškar*«, na elektronskem podpisu pa je naveden isti podpisnik, izdajatelj, št. potrdila ter veljavnost potrdila, kot na zgoraj navedenih dokumentih.

Naročnik je način oddaje ponudbe določil v poglavju *Rok in način predložitve ponudb* v dokumentu *Povabilo k oddaji ponudbe*, v katerem je zapisal:

»*Ponudba se odda izključno v elektronski obliki preko aplikacije e-JN.*

Ponudniki morajo ponudbe predložiti v informacijski sistem e-JN na spletnem naslovu <https://ejn.gov.si/eJN2>.

Ponudnik se mora pred oddajo ponudbe registrirati na spletnem naslovu <https://ejn.gov.si/eJN2>. Če je ponudnik že registriran v informacijski sistem e-JN, se v aplikacijo prijavi na istem naslovu.

Uporabnik ponudnika, ki je v informacijskem sistemu e-JN pooblaščen za oddajanje ponudb, ponudbo odda s klikom na gumb »Oddaj«. Informacijski sistem e-JN ob oddaji ponudb zabeleži identiteto uporabnika in čas oddaje ponudbe. Uporabnik z dejanjem oddaje ponudbe izkaže in izjavi voljo v imenu ponudnika oddati zavezujočo ponudbo (18. člen Obligacijskega zakonika¹). Z oddajo ponudbe je le-ta zavezujoča za čas, naveden v ponudbi, razen če jo uporabnik ponudnika umakne ali spremeni pred potekom roka za oddajo ponudb. [...]«.

Iz citiranih določb izhaja, da je naročnik v konkretnem primeru predpisal izključno elektronski način oddaje ponudb preko informacijskega sistema e-JN. Čeprav je naročnik pri tem določil, da se mora ponudnik pred oddajo ponudbe v informacijski sistem e-JN registrirati oz. prijaviti, če je že registriran, navedeno še ne narekuje zaključka o tem, kateri subjekt je treba v konkretnem primeru šteti za ponudnika, pa tudi ne zaključka o (ne)dopustnosti izbrane ponudbe.

Na podlagi vpogleda v odstopljeno dokumentacijo Državna revizijska komisija ugotavlja, da je bila (vsaj) dopolnitev ponudbe v sistemu e-JN oddana preko subjekta Andrej Roškar s.p. z davčno številko 43167250. Tudi, če bi bilo potrebno ugotoviti, da je bila tudi prvotna ponudba v sistem e-JN oddana s strani tega istega subjekta, Državna revizijska komisija pojasnjuje, da je že v odločitvah v zadevah št. 018-138/2018 (na katero se sklicuje tudi naročnik, temu pa vlagatelj neutemeljeno nasprotuje) in 018-147/2022 zapisala, da je zaključek o tem, kdo je ponudnik v primerih, kot je obravnavani (ko je ponudbo v sistem e-JN morebiti oddal drug subjekt kot tisti, ki je naveden v ponudbeni dokumentaciji), mogoč šele po izvedeni preučitvi (celotne) vsebine ponudbe.

Državna revizijska komisija pritruje naročniku, da iz vseh, v ponudbo predloženih dokumentov, tj. vnaprej pripravljenih naročnikovih obrazcev, s katerimi se je moral ponudnik v obravnavanem postopku javnega naročanja predstaviti, in oddane dopolnitve ponudbe, izhaja, da so obrazci izpolnjeni s podatki o subjektu Andrej Roškar s.p. z davčno številko 11718064. Upoštevajoč dejstvo, da je v celotni ponudbeni dokumentaciji kot ponudnik naveden (zgolj) ta subjekt, torej Andrej Roškar s.p. z davčno številko 11718064, po presoji Državne revizijske komisije ne more biti dvoma o tem, kateri subjekt je oddal ponudbo v predmetnem javnem naročilu, dvoma pa prav tako ne more biti o jasno in nedvoumno izraženi volji omenjenega subjekta, da nastopa kot ponudnik v konkretnem postopku javnega naročanja. V ponudbi nista navedena dva različna subjekta, iz nje pa tudi ne izhajajo, s tem povezani, nasprotujoči si podatki.

Državna revizijska komisija zato zaključuje, da je naročnik na podlagi vsebine prejete ponudbene dokumentacije pravilno ugotovil, da gre kot ponudnika oz. kot subjekt, ki je v obravnavanem postopku predložil ponudbo, šteti subjekt Andrej Roškar s.p. z davčno številko 11718064, kateremu je bilo, kot izhaja iz izpodbijane odločitve, javno naročilo tudi oddano. S tega vidika naročniku kršitev temeljnih načel ZJN-3 in dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kot to zatrjuje vlagatelj, ni mogoče očitati. Upošteva se navedeno Državna revizijska komisija ni izvedla vlagateljevega dokaznega predloga s pridobivanjem elektronske revizijske sledi in identitete uporabniškega računa ponudnika v sistemu e-JN, saj le-ta v konkretnem primeru ni bil potreben.

Državna revizijska komisija se strinja z vlagateljem, da preverba ponudnika v sistemu e-Dosje, na katero se sklicuje naročnik, ne more odpraviti morebitnega neskladja glede identitete

¹ Obligacijski zakonik (Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo, 64/16 – odl. US in 20/18 – OROZ631)

ponudnika, ki je ponudbo oddal, saj je namenjena preverjanju obstoja izključitvenih razlogov. Ne glede na to še enkrat poudarja, da identiteta ponudnika v obravnavanem primeru jasno izhaja iz predložene ponudbene dokumentacije in da v njej ni s tem povezanega neskladja.

Dalje je Državna revizijska komisija obravnavala očitek vlagatelja, da je izbrani ponudnik v razdelek *Predračun* v sistem e-JN predložil nepodpisan obrazec št: 1 *Ponudba*. Poudarja, da je naročnik podpis obrazca v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila izrecno zahteval in določil tudi pravilo za primer, da ponudnik ne bo ravnal v skladu z zahtevami. Te pomanjkljivosti naročnik ne bi smel odpravljati.

Naročnik je v poglavju 1. *Splošna navodila* v dokumentu *Navodila ponudnikom za izdelavo ponudbe* določil, da morajo biti vse priloge »izpolnjene, podpisane in žigosane s strani ponudnika (zakonitega zastopnika ali pooblaščen osebe s priloženim pooblastilom), razen prilog, ki jih izpolnijo, podpišejo in žigosajo samo tisti ponudniki, ki nastopajo s podizvajalci«.

V poglavju *Vsebina ponudbene dokumentacije* istega dokumenta je naročnik določil, da mora biti »ponudba izdelana v skladu z zahtevami naročnika, podpisana in žigosana, kjer je to označeno«, del ponudbe pa je tudi obrazec št: 1 *Ponudba*. Določil je tudi, da morajo biti obrazci, navedeni v tabeli, »izpolnjeni, kot to zahtevajo navodila obrazca ali to iz njihovega besedila izhaja. V primeru, če ponudnik posameznega zahtevanega dokumenta ne predloži (oziroma ga ne predloži na poziv naročnika, če je takšen poziv mogoč na podlagi določil ZJN-3), ali pa bo predložen dokument v nasprotju z zahtevami razpisne dokumentacije, bo naročnik tako ponudbo zavrnil kot nedopustno.«

Pravila glede dopolnjevanja, spreminjanja in pojasnjevanja ponudb iz ZJN-3 je naročnik povzel v poglavju 9. *Dopolnjevanje, spreminjanje ter pojasnjevanje ponudb* istega dokumenta.

Izrecno je naročnik v poglavju 13. *Način predložitve dokumentov v ponudbi* istega dokumenta navedel:

»Zaželeno je:

- da so vsi dokumenti na mestih, kjer je to označeno, datirani, podpisani s strani pooblaščen osebe in žigosani z žigom ponudnika,
- da ponudnik morebitne popravke opremi z žigom in podpisom svoje pooblaščen osebe.

Odsotnost zgornjih zahtev ne pomeni neposrednega razloga za zavrnitev ponudbe, pač pa lahko v okviru ZJN-3 naročnik ponudnika pozove na odpravo teh pomanjkljivosti. Naročnik bo upošteval tudi takšno ponudbo, v kolikor bodo iz nje izhajale vse opredeljene vsebinske zahteve in vsi zahtevani dokumenti, in bo ponudba vsaj v bistvenih delih podpisana s strani pooblaščen osebe ponudnika.

[...].«.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila podpis obrazcev na nekaterih mestih dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil kot obveznega, hkrati pa določil tudi, da gre za zahtevo, katere izpolnitev je s strani ponudnikov zaželen. Dalje ugotavlja, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, poleg splošnih določb glede dopolnjevanja, spreminjanja ter pojasnjevanja ponudb skladno z 89. členom ZJN-3, posebej določil tudi, kako bo ravnal v primeru, da ponudba vsebuje obrazec, ki je pomanjkljivo izpolnjen (poglavje *Vsebina ponudbene dokumentacije* v dokumentu *Navodila ponudnikom za izdelavo ponudbe*) in kako v primeru, da ponudba vsebuje

obrazec, ki ni datiran, podpisan in žigosan (poglavje 13. *Način predložitve dokumentov v ponudbi v dokumentu Navodila ponudnikom za izdelavo ponudbe*).

Neodvisno od tega, ali je bil, glede na predhodno predstavljene določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, podpis na obrazcu št. 1 obvezen ali (le) zaželen, gre ugotoviti, da je naročnik posebej in izrecno opredelil možna ravnanja pri presoji skladnosti prejetih ponudb (obrazcev) z zahtevami, vezanimi na datiranje, podpis in žigosanje dokumentov in si pridržal pravico ponudnika pozvati na odpravo morebitnih ugotovljenih, opredeljenih nevsebinskih pomanjkljivosti.

Kot je Državna revizijska komisija že ugotovila, je izbrani ponudnik v informacijski sistem e-JN vložil obrazec št. 1 *Ponudba* št. 2/26 z dne 16. 6. 2026. Tega obrazca, kot pravilno zatrjuje vlagatelj, izbrani ponudnik ni podpisal (za razliko od ostalih obrazcev, predloženih v ponudbi). Državna revizijska komisija je uvodoma že pojasnila, da iz odstopljene dokumentacije izhaja, da je naročnik izbranega ponudnika dne 19. 6. 2026 pozval na dopolnitev ponudbe. V pozivu je naročnik (relevantno za obravnavani očitek) navedel, da je ugotovil, da OBR-1 ni podpisan, izbranega ponudnika pa, skladno s pravico, pridržano v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, pozval k dostavi podpisanega obrazca. Izbrani ponudnik je naročniku še istega dne predložil podpisan in vsebinsko nespremenjen obrazec št. 1 *Ponudba*.

Upošteva se, da je naročnik izrecno predvidel, da lahko v primeru, ko dokumenti na mestih, kjer je bilo to označeno, ne bodo (med drugim) podpisani s strani pooblaščenih oseb ponudnika, takega ponudnika pozove na dopolnitev ponudbe in upošteva se, da je naročnik tako v obravnavanem primeru tudi ravnal, Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku kršitev določb ZJN-3 in dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pri tem ravnanju ni mogoče očitati.

Upošteva se navedeno in ker volja izbranega ponudnika sodelovati na predmetnem javnem naročilu jasno in nedvoumno izhaja iz predhodno že predstavljenih ponudbenih dokumentov, ni mogoče slediti vlagatelju, da je izbrani ponudnik voljo glede svoje ponudbe izrazil šele z dopolnitvijo ponudbe in po poteku roka za prejem ponudb. Neutemeljeno je tudi njegovo zatrjevanje, da bi moral naročnik, glede na določbo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ponudbo izbranega ponudnika zaradi predložitve nepodpisanega obrazca št. 1 (takoj) izločiti. Naročnik je izrecno navedel, da odsotnost (med drugim) podpisa ne pomeni neposrednega razloga za zavrnitev ponudbe in predvidel možnost poziva na odpravo tovrstne pomanjkljivosti. Pravilo, ki ga izpostavlja vlagatelj, se ne nanaša na obravnavano situacijo, temveč na ravnanja naročnika za primer ponudb s pomanjkljivostmi, povezanimi z izpolnjevanjem obrazcev.

Dalje je Državna revizijska komisija obravnavala očitek vlagatelja, da je izbrani ponudnik v ponudbi predložil nepodpisana obrazca št. 7 *Izjava podizvajalca* in št. 8: *Izjava zastopnika podizvajalca v zvezi z izpolnjevanjem obveznih pogojev za podizvajalce*.

Kot predhodno že ugotovljeno, je naročnik v poglavju 1. *Splošna navodila* v dokumentu *Navodila ponudnikom za izdelavo ponudbe* določil, da morajo biti vse priloge »izpolnjene, podpisane in žigosane s strani ponudnika (zakonitega zastopnika ali pooblaščenih oseb s priloženim pooblastilom), razen prilog, ki jih izpolnijo, podpišejo in žigosajo samo tisti ponudniki, ki nastopajo s podizvajalci«.

Po vpogledu v ponudbo izbranega ponudnika Državna revizijska komisija ugotavlja, da le-ta s podizvajalci na predmetnem javnem naročilu ne nastopa. Navedeno izhaja iz obrazca št. 6 *Izjava o nastopanju s podizvajalci*, kjer je izbrani ponudnik označil, da s podizvajalci ne nastopa, pa tudi iz obrazca ESPD izbranega ponudnika (poglavje D. *Informacije o podizvajalcih, katerih*

zmogljivosti gospodarski subjekt ne uporablja Del II: Informacije v povezavi z gospodarskim subjektom).

Ker izbrani ponudnik s podizvajalci na predmetnem javnem naročilu ne nastopa, Državna revizijska komisija ugotavlja, da upošteva zgoraj predstavljeno določbo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ni bil dolžan izpolniti, podpisati in žigosati niti obrazca št. 7 *Izjava podizvajalca* niti obrazca št. 8 *Izjava zastopnika podizvajalca v zvezi z izpolnjevanjem obveznih pogojev za podizvajalce*. Že iz tega razloga zato naročniku kršitev določb ZJN-3 in dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pri presoji ponudbe izbranega ponudnika v obravnavanem delu ni mogoče očitati.

Dalje je Državna revizijska komisija obravnavala očitek vlagatelja, da izbrani ponudnik ni izpolnil obrazca št. 17 *Izjava – KPK*.

Kot predhodno že ugotovljeno, je naročnik v poglavju 1. *Splošna navodila* v dokumentu *Navodila ponudnikom za izdelavo ponudbe* določil, da morajo biti vse priloge »izpolnjene, podpisane in žigosane s strani ponudnika (zakonitega zastopnika ali pooblaščen osebe s priloženim pooblastilom), [...]«.

V poglavju *Vsebina ponudbene dokumentacije* istega dokumenta je naročnik določil, da morajo biti dokumenti, navedeni v tabeli »izpolnjeni, kot to zahtevajo navodila obrazca ali to iz njihovega besedila izhaja. V primeru, če ponudnik posameznega zahtevanega dokumenta ne predloži (oziroma ga ne predloži na poziv naročnika, če je takšen poziv mogoč na podlagi določil ZJN-3), ali pa bo predložen dokument v nasprotju z zahtevami razpisne dokumentacije, bo naročnik tako ponudbo zavrnil kot nedopustno.«

Pravila glede dopolnjevanja, spreminjanja in pojasnjevanja ponudb iz ZJN-3 je naročnik povzel v poglavju 9. *Dopolnjevanje, spreminjanje ter pojasnjevanje ponudb* istega dokumenta.

Po vpogledu v ponudbo izbranega ponudnika Državna revizijska komisija ugotavlja, da izbrani ponudnik obrazca št. 17, kot pravilno zatrjuje vlagatelj, ni izpolnil, in sicer v delu, ki se nanaša na podatek »*navedba imena in priimka fizične osebe ali odgovorne osebe poslovnega subjekta*« ter podatek »*navedba poslovnega subjekta*«, je pa obrazec elektronsko podpisal.

Peti odstavek 89. člena ZJN-3 določa, da če so ali se zdijo informacije ali dokumentacija, ki jih morajo predložiti gospodarski subjekti, nepopolne ali napačne oziroma če posamezni dokumenti manjkajo, lahko naročnik zahteva, da gospodarski subjekti v ustreznem roku predložijo manjkajoče dokumente ali dopolnijo, popravijo ali pojasnijo ustrezne informacije ali dokumentacijo, pod pogojem, da je takšna zahteva popolnoma skladna z načeloma enake obravnave in transparentnosti. Naročnik od gospodarskega subjekta zahteva dopolnitev, popravek, spremembo ali pojasnilo njegove ponudbe le, kadar določenega dejstva ne more preveriti sam. Predložitev manjkajočega dokumenta ali dopolnitev, popravek ali pojasnilo informacije ali dokumentacije se lahko nanaša izključno na takšne elemente ponudbe, katerih obstoj pred iztekom roka, določenega za predložitev prijave ali ponudbe, je mogoče objektivno preveriti. Če gospodarski subjekt ne predloži manjkajočega dokumenta ali ne dopolni, popravi ali pojasni ustrezne informacije ali dokumentacije, mora naročnik gospodarski subjekt izključiti. Očitne ali nebistvene napake naročnik lahko spregleda.

Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-014/2017, 018-194/2018, 018-151/2019, 018-165/2020, 018-046/2021, 018-099/2024), da je treba očitnost napake presojati z vidika možnosti njenega odkritja oz. ugotovitve. Napaka je očitna le, če jo je v objektivnem smislu moč zaznati na prvi pogled (prima facie), kar pomeni, da jo je mogoče

ugotoviti neposredno, ne pa šele z dodatnim pojasnjevanjem posameznih okoliščin stanja, poleg tega mora biti pravilen podatek naročniku znan (posledično pa tudi na objektivni ravni preverljiv) že ob ugotovitvi očitne napake. V kolikor se namreč naročnik s pravilnim podatkom in s tem s pravo ponudnikovo voljo prvič seznani šele ob odpravi očitne napake, ni mogoče zaključiti, da zaradi dopolnitve ali popravka slednje po roku za oddajo ponudbe ni bila dejansko predlagana nova ponudba. Za opredelitev pomanjkljivosti v ponudbi za očitno napako morata tako biti izpolnjena dva pogoja: da jo je mogoče zaznati na prvi pogled in da je naročniku pravilen podatek znan.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da sta v obravnavanem primeru izpolnjena oba pogoja – napaka, tj. da obrazec št. 17 ni izpolnjen v delu, ki se nanaša na podatek o imenu in priimku fizične osebe ali odgovorne osebe poslovnega subjekta ter na podatek o poslovnem subjektu, je razvidna na prvi pogled, pravilen podatek pa je naročniku znan že ob njenem odkritju, saj manjkajoča pravilna podatka izhajata iz drugih delov predložene ponudbene dokumentacije izbranega ponudnika, kar utemeljeno izpostavlja tudi naročnik (npr. iz obrazca ESPD (točka A. *Informacije o gospodarskem subjektu* in B. *Informacije o predstavnikih gospodarskega subjekta* del II: *Informacije v povezavi z gospodarskim subjektom* in obrazca št. 2 *Podatki o ponudniku (partnerju)*). Ker ima naročnik za spregled očitne napake v ponudbi izbranega ponudnika podlago v petem odstavku 89. člena ZJN-3, mu kršitev določb ZJN-3 in dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pri presoji ponudbe le-tega v obravnavanem delu ni mogoče očitati. Nadaljnje navedbe vlagatelja o nedopustnosti morebitnega naknadnega spreminjanja vsebine izjave v primeru dopolnitve so v okoliščinah obravnavanega primera nerelevantne, zato jih Državna revizijska komisija vsebinsko ni obravnavala.

Dalje je Državna revizijska komisija obravnavala tudi navedbe vlagatelja glede naročnikove označbe poziva na dopolnitev ponudbe z zaporedno številko 2, označbe ponudbe izbranega ponudnika s številko 2/26 ter digitalnega podpisa. Vlagatelj se sprašuje, ali številka poziva »2.« morda nakazuje, da je naročnik izbranega ponudnika enkrat pred tem pozivom že pozval na dopolnitev ponudbe in številka ponudbe »2/26«, da je izbrani ponudnik podal dve ponudbi. Sprašuje se tudi, komu pripada digitalni podpis.

Državna revizijska komisija je že v svojih številnih odločitvah zapisala (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-110/2018, 018-032/2021, 018-017/2023, 018-062/2024), da je zahtevek za revizijo namenjen zatrjevanju kršitev, ki naj bi jih v postopku oddaje javnega naročila domnevno storil naročnik, v ta namen pa ZPVPJN od vlagatelja zahteva aktivno vlogo pri navajanju dejstev in predlaganju dokazov. Ker so v drugem odstavku 15. člena ZPVPJN taksativno našteje zgolj obvezne sestavine zahtevka za revizijo, je potrebno zahteve v zvezi z zatrjevanjem kršitev in dejstev ter v zvezi z njihovim dokazovanjem poiskati v Zakonu o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 in naslednji; v nadaljevanju: ZPP), katerega določbe se na podlagi prvega odstavka 13. člena ZPVPJN v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku uporabljajo glede vprašanj, ki jih ZPVPJN ne ureja. Iz določb 7. in 212. člena ZPP izhaja t.i. trditveno-dokazno breme, ki pomeni dolžnost tožnika, da jasno, določno in konkretno navede dejstva, na katera opira tožbeni zahtevek (trditveno breme) in zanje predlaga dokaze, ki naj resničnost zatrjevanih dejstev potrdijo (dokazno breme). Da bi torej vlagatelj z zahtevkom za revizijo uspel, mora kršitev zatrjevati tako, da jasno, določno in konkretizirano navede vsa dejstva, ki kažejo na določeno nezakonitost, ter predlagati dokaze, ki bodo ta dejstva dokazali.

Z izpostavljenimi navedbami vlagatelj svojega trditvenega bremena ni izpolnil, saj ob tem, ko se »sprašuje« o pomenu določenih številčenj in se »sprašuje« o identiteti podpisnika, jasno in določno ni navedel nobenih konkretnih dejstev in s svojimi navedbami ni presegel ravni pavšalnega zatrjevanja. Navedeno pomeni, da označb in oštevilčenj obrazcev oz. podpisov, ki jih vlagatelj označuje za »nenavadne« oz. se »sprašuje« za kaj pri tem gre, Državna revizijska

komisija na podlagi drugega odstavka 15. člena ZPVPJN, v povezavi s pravilom o trditvenem in dokaznem bremenu (7. in 212. člen ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN), vsebinsko ni obravnavala.

Nazadnje je Državna revizijska komisija obravnavala še očitke vlagatelja, da izbrani ponudnik ponudbe ni žigosal, čeprav, kot zatrjuje, posluje z žigom, s čimer v zvezi predlaga vpogled na Portal javnih naročil.

Državna revizijska komisija po vpogledu v ponudbo izbranega ponudnika ugotavlja, da je le-ta v ponudbenih dokumentih, na mestu, kjer je predviden prostor za žig ponudnika, navedel »Poslujemo brez žiga«. Dalje ugotavlja, da vlagatelj svojih navedb, da izbrani ponudnik posluje z žigom, z ničemer ni dokazal, saj le pavšalno napotuje na pregled preteklih pogodb na portalu javnih naročil. Le-teh ne predloži oz. ne konkretizira, za katere dokumente gre. Državna revizijska komisija na podlagi drugega odstavka 15. člena ZPVPJN, v povezavi s pravilom o trditvenem in dokaznem bremenu (7. in 212. člen ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN), teh navedb zato vsebinsko ni obravnavala.

II.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da je izbrani ponudnik v obrazec OBR-1a vpisal cene za celo šolsko leto in ne cene na dan. Z dopolnitvijo ponudbe je izbrani ponudnik popravil ceno, zaradi česar bi moral naročnik njegovo ponudbo izločiti. Stališče naročnika iz izpodbijane odločitve, da gre za očitno napako, ker so cene razvidne iz nepodpisanega obrazca OBR-1, pomeni zavzemanje stališča, da gre za napako izbranega ponudnika. Glede na lansko ponujeno in s strani naročnika sprejeto ceno izbranega ponudnika, to ni samoumevno. V zadnjih dveh letih je izbrani ponudnik to storitev v manjšem obsegu glede na število prevoženih kilometrov in število vozačev opravljal po ceni 1.400,00 EUR na dan, na kar je vlagatelj opozoril že v revizijskem postopku št. 018-095/2024, a je naročnik izbranega ponudnika vseeno izbral. Vlagatelj naproša Državno revizijsko komisijo, da navedeni sklep in sklep v zadevi št. 018-089/2023 vzame v obzir pri odločanju v predmetnem postopku. Vlagatelj navaja, da je naročnik po uspešni reviziji leta 2023, sklop izločil iz naslednjega javnega naročila in ga oddal po evidenčnem postopku favoriziranemu ponudniku za dve leti. Vlagatelj povpraševanja za ponudbo po večletnem opravljanju storitev ni prejel. Navaja, da čeprav to ni predmet tega revizijskega postopka, prilaga dokumentacijo, pridobljeno na podlagi zahteve za dostop do informacij javnega značaja, ki se nanaša na izločitev sklopa, za lažje razumevanje poslovanja naročnika. Dalje navaja, da je vlagatelj revizijskega zahtevka po odločitvi Državne revizijske komisije iz leta 2024 pričel storitev opravljati mesec dni kasneje, kot bi moral, če bi bil prvotno izbran, zaradi česar mu je nastala škoda. Navaja, da letos naročnik tega sklopa ni več vključil v javno naročilo in ga bo verjetno oddal favoriziranemu ponudniku po evidenčnem postopku. Upošteva inflacijo in razmere na trgu, vrednost sklopa presega mejno vrednost za izločitev sklopa iz javnega naročanja. Ravnanja naročnika kažejo na drobljenje javnih naročil prevozov. Vlagatelj naproša, da Država revizijska komisija sproži postopke pri pristojnih organih.

Izbrani ponudnik v izjasnitvi navaja, da je naročnik pri pregledu ponudbe ugotovil očitno neskladje med obrazcem OBR-1 in OBR-1a ter ga zato pozval k odpravi pomanjkljivosti. Navaja, da je pri izpolnjevanju obrazca OBR-1 prišlo do očitnega administrativnega zapisa, saj je bila pomotoma navedena cena za celotno šolsko leto namesto cene na dan. Ta je razvidna iz obrazca OBR-1a. S predložitvijo dopolnitve ni bila spremenjena ponudbena cena, predmet javnega naročila, obseg storitev ali drug bistven element ponudbe. Dopolnitev tudi ni vplivala na razvrstitev ponudb ali konkurenčni položaj drugih ponudnikov. Izbrani ponudnik se ne opredeljuje do navedb vlagatelja, ki se nanašajo na domnevna ravnanja naročnika v drugih postopkih javnega naročanja oz. na

okolščine, ki niso predmet presoje v tem revizijskem postopku, saj se ne nanašajo na dopustnost ponudbe izbranega ponudnika.

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo navaja, da izbranemu ponudniku po poteku roka za prejem ponudb ni omogočil nedopustne spremembe ponudbene cene. Pri pregledu ponudbe je naročnik ugotovil, da je izbrani ponudnik v obrazec OBR-1a v polje za dnevno ceno pomotoma vpisal vrednost za celotno predvideno obdobje izvajanja naročila. Hkrati so bile v prvotno predloženem obrazcu OBR-1 oz. rekapitulaciji že navedene pravilna dnevna cena, pravilna skupna ponudbena vrednost, število predvidenih dni izvajanja in podatki, na podlagi katerih je bilo mogoče ponudbeno vrednost neposredno preveriti. Pravilna dnevna cena je bila nedvoumno določena že v prvotno oddani ponudbi in ne šele z dopolnitvijo ponudbe. Izbrani ponudnik je z dopolnitvijo le uskladil napačno izpolnjeno polje obrazca OBR-1a s pravilnim podatkom, ki je bil že naveden v obrazcu OBR-1. Izpolnjena sta bila oba pogoja za očitno napako (s tem v zvezi izpostavlja odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-069/2026).

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika navaja, da naročnik ni pojasnil, zakaj je dovolil popravek dokumenta, ki vsebuje ponudbeno ceno, po poteku roka za prejem ponudb. Dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila ni določala pravil za primer takih razhajanj.

Državna revizijska komisija je obravnavala očitek vlagatelja, da je izbrani ponudnik z dopolnitvijo ponudbe v obrazcu OBR-1a *Ponudba – rekapitulacija* popravljal svojo ceno, zaradi česar bi moral naročnik njegovo ponudbo izločiti.

Po vpogledu v ponudbo izbranega ponudnika Državna revizijska komisija ugotavlja, da je izbrani ponudnik v obrazcu št: 1 *Ponudba* navedel, da znaša dnevna ponudbena cena sklop 5 »380,00« EUR brez DDV oz. »416,10« EUR z 9,5% DDV. Za predviden obseg 190 šolskih dni zato znaša skupna vrednost prevozov za šolsko leto 2026/27 za sklop 5 »79.059,00« EUR z DDV.

Dalje je izbrani ponudnik v obrazcu št: 1a *Ponudba – rekapitulacija* navedel, da znaša ponudbena cena za sklop 5, glede na razpisane relacije, ure prevozov in število otrok, ki se dnevno vozijo, vrednost ponudbe na dan »72.200,00 EUR« brez DDV oz. »79.059,00 EUR« z DDV.

Državna revizijska komisija je uvodoma že pojasnila, da iz odstopljene dokumentacije izhaja, da je naročnik izbranega ponudnika dne 19. 6. 2026 pozval na dopolnitev ponudbe. V pozivu je naročnik (relevantno za obravnavani očitek) navedel, da je ugotovil, da je izbrani ponudnik v OBR-1a vpisal ceno za celo šolsko leto in ne cene na dan. Naročnik je izbranega ponudnika pozval k dostavi pravilnega obrazca št: 1a *Ponudba – rekapitulacija*. Izbrani ponudnik mu ga je, podpisanega in vsebinsko pravilno izpolnjenega, predložil še istega dne.

Pravila glede dopolnjevanja, spreminjanja in pojasnjevanja ponudb iz ZJN-3 je naročnik povzel v poglavju »9. *Dopolnjevanje, spreminjanje ter pojasnjevanje ponudb*« v dokumentu *Navodila ponudnikom za izdelavo ponudbe*.

Kot že pojasnjeno, peti odstavek 89. člena ZJN-3 določa, da če so ali se zdijo informacije ali dokumentacija, ki jih morajo predložiti gospodarski subjekti, nepopolne ali napačne oziroma če posamezni dokumenti manjkajo, lahko naročnik zahteva, da gospodarski subjekti v ustreznem roku predložijo manjkajoče dokumente ali dopolnijo, popravijo ali pojasnijo ustrezne informacije ali dokumentacijo, pod pogojem, da je takšna zahteva popolnoma skladna z načeloma enake obravnave in transparentnosti. Naročnik od gospodarskega subjekta zahteva dopolnitev, popravek, spremembo ali pojasnilo njegove ponudbe le, kadar določenega dejstva ne more preveriti sam. Predložitev manjkajočega dokumenta ali dopolnitev, popravek ali pojasnilo informacije ali dokumentacije se lahko nanaša izključno na takšne elemente ponudbe, katerih

obstoj pred iztekom roka, določenega za predložitev prijave ali ponudbe, je mogoče objektivno preveriti. Če gospodarski subjekt ne predloži manjkajočega dokumenta ali ne dopolni, popravi ali pojasni ustrezne informacije ali dokumentacije, mora naročnik gospodarski subjekt izključiti. Očitne ali ne bistvene napake naročnik lahko spregleda.

V šestem odstavku 89. člena ZJN-3 so določeni elementi ponudbe, ki jih (razen kadar gre za popravek ali dopolnitev očitne napake, če zaradi tega popravka ali dopolnitve ni dejansko predlagana nova ponudba) ni dopustno dopolnjevati ali popravljati, in sicer cena brez DDV na enoto, vrednost postavke brez DDV, skupna vrednost ponudbe brez DDV (razen kadar se skupna vrednost spremeni v skladu s sedmim odstavkom 89. člena ZJN-3) ter tisti del ponudbe, ki se veže na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila.

Iz predstavljenih določb 89. člena ZJN-3 ter sodne prakse Sodišča Evropske unije, povezane z institutom dopolnjevanja oz. popravljanja ponudb (npr. zadeve št. C-599/10, C-336/12, C-324/14, C-387/14 in C-131/16), izhaja, da ponudbe po poteku roka za oddajo ponudb načeloma ni mogoče spreminjati oz. popravljati, vendar pa lahko naročnik v določenih primerih od ponudnikov zahteva, da dopolnijo, popravijo, spremenijo ali pojasnijo ponudbeno dokumentacijo. Pri tem mora naročnik ravnati v skladu s temeljnimi načeli javnega naročanja, zlasti v skladu z načelom preglednosti in načelom enakopravne obravnave ponudnikov. Načelo enakega obravnavanja ne nasprotuje temu, da se ponudba v točno določenem delu popravi ali dopolni, kadar so v zvezi z njo očitno potrebna pojasnila ali če je treba odpraviti očitne pisne pomote. Poziv javnega naročnika ponudniku, naj predloži zahtevane podatke in dokumente, načeloma ne sme zadevati ničesar drugega kot pojasnitev ponudbe tega ponudnika ali popravilo očitne napake v tej ponudbi. Poleg tega dopolnitve ali popravki prvotne ponudbe ne smejo privedi do njene bistvene spremembe, saj je mogoče prvotno ponudbo popraviti le izjemoma in le, če ta sprememba ne privede do tega, da se dejansko predloži nova ponudba.

Pravilo iz šestega odstavka 89. člena ZJN-3 je v razmerju do petega odstavka 89. člena ZJN-3 specialno pravilo in (strožje) ureja posebne položaje, ko gre za (možnost) dopolnjevanja tistih delov ponudbe, v katere načeloma že po samem zakonu ni mogoče posegati. Med dele ponudbene vsebine, v katere načeloma že po samem zakonu ni dopustno posegati, sodi v skladu s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 (tudi) tisti del ponudbe, ki se veže na ceno na enoto. Skladno s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 je namreč mogoče dopolnjevati ali popravljati ceno na enoto le v primeru popravka ali dopolnitve očitne napake.

Kot prav tako že pojasnjeno, je treba očitnost napake presojati z vidika možnosti njenega odkritja oz. ugotovitve. Napaka je očitna le, če jo je v objektivnem smislu moč zaznati na prvi pogled (prima facie), kar pomeni, da jo je mogoče ugotoviti neposredno, ne pa šele z dodatnim pojasnjevanjem posameznih okoliščin stanja, poleg tega mora biti pravilen podatek naročniku znan (posledično pa tudi na objektivni ravni preverljiv) že ob ugotovitvi očitne napake. V kolikor se naročnik s pravilnim podatkom in s tem s pravo ponudnikovo voljo prvič seznani šele ob odpravi očitne napake, ni mogoče zaključiti, da zaradi dopolnitve ali popravka slednje po roku za oddajo ponudbe ni bila dejansko predlagana nova ponudba.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da sta v obravnavanem primeru izpolnjena oba, zgoraj navedena pogoja. Ugotoviti gre, da je napaka v ponudbi izbranega ponudnika na prvi pogled razvidna - med dnevno ponudbeno ceno, zapisano v obrazcu št.1 *Ponudba* (380,00 EUR brez DDV oz. 416,10 EUR z 9,5% DDV) in ponujeno ceno na dan, zapisano v obrazcu št. 1a *Ponudba – rekapitulacija* (72.200,00 EUR brez DDV oz. 79.059,00 EUR z 9,5% DDV) namreč obstaja neskladje. Ugotoviti gre tudi, da je bil pravilen podatek o dnevni ceni prevoza naročniku znan že ob odkritju napake. Upoštevajoč podatke iz ponudbe izbranega ponudnika (obrazec št. 1 *Ponudba*, obrazec št. 18 *Predračun*) gre ugotoviti, da vrednost, ki jo je izbrani ponudnik vpisal v

obrazec št. 1a *Ponudba – rekapitulacija*, tj. 72.200,00 EUR oz. 79.059,00 EUR z 9,5% DDV, predstavlja podatek o skupni vrednosti prevozov za šolsko leto 2026/2027. Upoštevajoč navedeno vrednost in ob tem obseg izvajanja prevozov v šolskem letu 2026/2027, tj. 190 dni, kot izhaja iz obrazca št. 1 *Ponudba* (pa tudi iz podpoglavja *Opis storitve, čas in obseg* v poglavju *Osnovni podatki o naročilu* v dokumentu *Povabilo k oddaji ponudbe* in obrazca št. 18 *Predračun*) gre nadalje, v okoliščinah konkretnega primera, ugotoviti, da dnevna ponudbena cena izbranega ponudnika (med drugim kot eden od podatkov, ki jih je izbrani ponudnik upošteval pri izračunu predstavljene skupne vrednosti) znaša 380,00 EUR brez DDV oz. 416,10 EUR z 9,5% DDV. Ta, pravilen podatek o dnevni ponudbeni ceni je bil vpisan na več mestih v ponudbi izbranega ponudnika (razviden je bil tako iz obrazca št. 1 *Ponudba* kot tudi iz obrazca št. 18 *Predračun*) in naročniku ob odkritju napake znan.

Naročnik je v obravnavanem primeru pozval izbranega ponudnika na popravek oz. dopolnitev obrazca št. 1a *Ponudba – rekapitulacija* v delu, ki prikazuje cene na enoto, torej na popravek oz. dopolnitev elementa iz šestega odstavka 89. člena ZJN-3, v posledici (pravilne) ugotovitve, da zapis celotne ponudbene vrednosti v obrazcu št. 1a *Ponudba – rekapitulacija* v konkretnem primeru predstavlja očitno napako. Izbrani ponudnik s tem, ko je predložil popravljen oz. dopolnjen obrazec št. 1a *Ponudba – rekapitulacija* z vpisano dnevno ceno prevoza, ni predlagal nove ponudbe in svoje ponudbe ni nedovoljeno dopolnjeval oz. popravljaj. Posledično naročniku kršitev določb ZJN-3 in dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v zvezi s tem ravnanjem ter pri presoji ponudbe izbranega ponudnika v obravnavanem delu ni mogoče očitati.

Za kakšno ceno je izbrani ponudnik opravljal storitve prevoza za naročnika v preteklih letih na presojo obstoja očitne napake v obravnavanem primeru ne vpliva in za rešitev obravnavanega očitka pravno ni relevantno, zato Državna revizijska komisija teh navedb vlagatelja vsebinsko ni obravnavala. Prav tako ni obravnavala navedb vlagatelja o ravnanjih naročnika v preteklih postopkih oddaje javnega naročila in z njimi povezanih dokaznih predlogov, saj se vsak postopek oddaje javnega naročila vodi kot zaključena in samostojna celota. Ravnanja naročnika v drugem postopku javnega naročanja zato ne morejo izkazati morebitnega nezakonitega ravnanja naročnika v predmetnem postopku javnega naročanja.

Vlagateljeve navedbe, s katerimi opozarja na več prekrškov naročnika pri izvajanju postopkov oddaje javnega naročil, bo Državna revizijska komisija obravnavala v okviru pristojnosti, ki jih ima kot prekrškovni organ v skladu s 109. členom ZJN-3.

III.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da je izbrani ponudnik na obrazcu 13/3 navedel vozila, s katerimi bo opravljal prevoze. Za sklop 5 je pod rubriko tip vozila navedel A, kar pomeni avtobus, število sedežev 53 in letnik izdelave 2022. Vlagatelj navaja, da je vsa leta prevoz za omenjeni sklop vršil s kombiji, ker v naravi ni mogoče peljati omenjenih relacij z avtobusom. Naročnik ni zahteval posebnih pojasnil in je enostransko, v nasprotju z načelom transparentnosti in enakopravne obravnave ponudnikov, sklop 5 oddal izbranemu ponudniku. Vlagatelj zatrjuje, da relacij v sklopu 5 ni mogoče opravljati z avtobusom. Naročnik je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (stran 2) zahteval, da mora prevoznik v izvajanje prevozov vključiti vozila velikosti, ki jih zahteva navedeno število učencev oz. specifičnost dostopa do vseh postajališč. Prevoznik mora upoštevati dejstvo, da so nekatera območja dostopna le z manjšimi vozili. Iz načrta šolskih poti OŠ Velika Nedelja, ki je predmet sklopa 5, izhaja, da se v tem šolskem letu prevozi opravljajo s kombiji. Na strani 33 tega načrta je navedeno, da so vozišča zelo ozka. Vlagatelj opozarja, da so navedene relacije v celoti neprevozne z avtobusom, saj gre za ozke ceste po klancih šolskega okoliša (prilaga tri fotografije iz relacije sklopa 5).

Tudi v postopku oddaje javnega naročila iz leta 2024 je izbrani ponudnik navajal vozila kategorije avtobus. Z ničemer ni dokazal, da sploh ima na razpolago kombije oz. kombinirana vozila v zadostnem številu. Glede na specifičnost terena in relacije bi moral naročnik izbranega ponudnika izključiti iz postopka oddaje javnega naročila.

Dalje vlagatelj zatrjuje, da je izbrani ponudnik s podpisom izjave na obrazcu 3 izjavil, da bo pri izvedbi javnega naročila ravnal v skladu z uredbo, ki ureja zeleno javno naročanje. Tako izjavo je izbrani ponudnik podal tudi na obrazcu 14. Vlagatelj opozarja, da naročnik od vlagatelja v šolskih letih 2023/24, 2024/25, 2025/26 ni nikoli zahteval predložitve s tem povezanih dokazil, ker je vedel, da jih izpolnjuje. Od izbranega ponudnika pa naročnik tega, po prepričanju vlagatelja, ni nikoli zahteval. Vlagatelj meni, da ni smiselno niti logično, da naročnik izvajanje navedene uredbe preverja šele po sklenitvi pogodbe z izbranim ponudnikom in zato tudi s tem povezana določba dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni smiselna. Vlagatelj se je moral prilagoditi zahtevam trga in zakonodaje in je investiral večja sredstva v izpolnitev teh zahtev. Naročnik izpolnjevanja uredbe ne preverja in ponovno favorizira izbranega ponudnika, ki še iz prejšnjega obdobja izvajanja prevozov ne izpolnjuje teh zahtev.

Izbrani ponudnik v izjasnitvi navaja, da je v obrazcu št. 13/3 navedel vozilo, ki bo vključeno v izvajanje javnega naročila. Naročnik je z vsemi podatki o prijavljenem vozilu razpolagal že v času pregleda in ocenjevanja ponudb in je poznal vrsto in kapaciteto prijavljenega vozila. Navaja, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila ni določala, da bi moral ponudnik za posamezno relacijo uporabiti točno določeno vrsto vozila. S ponudbo je prevzel obveznost, da bo storitve izvajal skladno z zahtevami naročnika in pogoji javnega naročila. Navaja, da je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila predvidela tudi možnost morebitne zamenjave vozil. Vlagateljeve navedbe označuje za pavšalne in nedokazane.

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo navaja, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila od ponudnikov ni zahtevala, da bi morali posamezno vozilo trajno in izključno vezati na vsako posamezno relacijo ter ga v nespremenjeni obliki uporabljati ves čas trajanja pogodbe. Izbrani ponudnik je prevzel obveznost, da bo naročilo izvajal skladno z razpisnimi in pogodbenimi zahtevami. Naročnik navaja, da fotografije odsekov, ki jih je predložil vlagatelj, same po sebi ne dokazujejo objektivne nezmožnosti izvajanja prevozov, ne dokazujejo, da prijavljeno vozilo ne izpolnjuje zahtev ali da izvajalec ne bi mogel zagotoviti ustrezne organizacije prevozov. Zavrača tudi navedbe vlagatelja, da izvajanje prevozov na relacijah predmetnega sklopa s prijavljenim 53-sedežnim avtobusom objektivno ni mogoče. Zatrjuje, da se šolski prevozi v sklopu 5 izvajajo na kategoriziranih lokalnih cestah in javnih poteh. Skladno s 112. členom Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 132/22 in naslednji) je občina pristojna za določitev prometne ureditve na občinskih cestah. Občina Ormož kot upravljavec občinskih cest pozna njihove tehnične lastnosti, prometno ureditev in pogoje uporabe. Na relevantnih odsekih ni določena splošna prepoved prometa avtobusov niti omejitev, iz katere bi izhajalo, da jih 53-sedežni avtobus ne sme uporabljati. Fotografije ozkih cestnih odsekov in dejstvo, da so se prevozi v preteklosti izvajali z manjšimi vozili, ne dokazujejo, da je vožnja s prijavljenim avtobusom prepovedana ali tehnično nemogoča. Načrt šolskih poti OŠ Velika Nedelja, na katerega se tudi sklicuje vlagatelj, ni dokument naročnika in ni del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, pač pa interni dokument šole. V njem navajajo vozilo – kombi zaradi dosedanje ureditve prevozov in ne kot edino opcijo izvajanja prevozov.

Glede očitka v zvezi z uredbo, ki ureja zeleno javno naročanje naročnik navaja, da se pravila o čistih vozilih ne uporabljajo za vozila kategorije M3, razen za vozila razreda I in razreda A. Prijavljeno vozilo je kategorije M3, ki po homologacijski razvrstitvi ne spada v razred I ali A, zato zanj ne veljajo zahteve glede minimalnega deleža čistih oz. brezemisijских vozil. Zato izbranemu ponudniku za to vozilo ni bilo treba priložiti dodatnih tehničnih dokazil o izpolnjevanju teh zahtev.

Izbrani ponudnik je na obrazcu št. 14 izjavil, da je bila uredba, ki ureja zeleno javno naročanje, glede na kategorijo in razred prijavljenega vozila, v celoti upoštevana.

V zvezi z navedbami vlagatelja o preteklih postopkih, favoriziranju in izločanju sklopov naročnik navaja, da te okoliščine niso predmet izpodbijane odločitve in same po sebi ne dokazujejo, da je bila ponudba izbranega ponudnika v tem postopku nedopustna. Vlagatelj za trditve o favoriziranju ni predložil dokazov, v zvezi z izločanjem sklopov pa se naročnik sklicuje na peti odstavek 73. člena ZJN-3 in svoje spremenjene potrebe.

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika navaja, da navedbe naročnika o možnih spremembah vozil odpirajo vprašanje, zakaj je bil obrazec št. 13/3 sploh potreben. Sprememba opravljanja prevoza v smislu, da avtobus nadomestijo kombiji, je zamenjava bistvenega tehničnega osnovnega sredstva za doseg opravljanja predmetne storitve. Že dejstvo, da je na obrazcu naročnik dal na izbiro tri vrste vozil kaže na to, da mu je bilo znano dejstvo, da se za posamezne sklope mora kandidirati z ustreznim vozilom. Spregleda tudi, da je določil, da morajo ponudniki upoštevati, da so nekatera območja dostopna samo z manjšimi vozili. Fotografije dokazujejo, da je vožnja z avtobusom tehnično nemogoča. Glede na potek relacij predlaga pregled relacij s funkcijo »street view« za lažjo predstavo. Poudarja, da je neenakopravno obravnavan, saj se je bil primoran prilagoditi zahtevam uredbe, ki ureja zeleno javno naročanje in kot mali podjetnik investirati ogromno sredstev, da lahko kandidira na javnih razpisih. Navaja, da je izbrani ponudnik prevoze v preteklih šolskih letih opravljal s kombijem, ki ne izpolnjujejo pogojev iz te uredbe.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v podpoglavju *Opis storitve, čas in obseg* v poglavju *Osnovni podatki o naročilu* v dokumentu *Povabilo k oddaji ponudbe* navedel:

»[...]

Prevoznik mora v izvajanje prevozov vključiti vozila velikosti, ki jih zahteva navedeno število učencev na posameznih relacijah z ozirom na specifičnost dostopa do vseh postajališč. Prevoznik mora upoštevati dejstvo, da so nekatera območja dostopna le z manjšimi vozili.

Ponudniki lahko konkurirajo na posamezno relacijo z avtobusi, mini busi ali kombiniranimi vozili glede na število otrok, ki je navedeno za posamezno relacijo ter njihove potrebe.«

Za sklop 5 je navedel tri relacije in na njih predvidel 29 učencev oz. 12 učencev oz. 16 učencev.

Naročnik je pripravil obrazec št. 13/3 *Izjava o vozilih, ki bodo vključena v izvajanje javnega naročila – Seznam vozil, ki bodo uporabljena za izvedbo tega javnega naročila* in predvidel, da ponudniki v pripravljeno tabelo vpišejo podatek »Relacija: navesti št. sklopa in številko relacije«, »Tip vozila: A – avtobus, K – kombi, OV – osebno vozilo«, »Število sedežev« in »Letnik izdelave«.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da je naročnik določil, da morajo ponudniki v izvajanje prevozov vključiti vozila takšne velikosti, kot jih zahteva navedeno število učencev na posameznih relacijah, pri čemer morajo upoštevati specifičnost dostopa do vseh postajališč, upoštevati pa morajo tudi, da so nekatera območja dostopna le z manjšimi vozili. Konkretnije omejitve vozišč ni navedel niti jih ni opredelil glede na relacije po posameznih sklopih. Čeprav je naročnik res predvidel izvajanje predmetnega javnega naročila s tremi vrstami vozil (osebno vozilo, kombi, avtobus), za posamezen sklop tudi ni opredelil vrste vozila, ki ga ponudnik lahko ponudi za izvajanje prevozov na posamezni relaciji oz. v zvezi s temi vozili ni podal nobenih konkretnih omejitev.

Po vpogledu v ponudbo izbranega ponudnika Državna revizijska komisija ugotavlja, da je le-ta v obrazcu št: 13/3 *Izjava o vozilih, ki bodo vključena v izvajanje javnega naročila* navedel, da bo v sklopu 5 uporabljen tip vozila »A«, torej avtobus, ki ima 51 sedežev, izdelan leta 2022. Glede na predhodno predstavljene določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, odločitev izbranega ponudnika, da za izvedbo prevozov v sklopu 5 ponudi avtobus, sama po sebi še ne pomeni priprave ponudbe v nasprotju z zahtevami naročnika.

Kot je Državna revizijska komisija predhodno že pojasnila, je zahtevek za revizijo namenjen zatrjevanju kršitev, ki naj bi jih v postopku oddaje javnega naročila domnevno storil naročnik, v ta namen pa ZPVPJN od vlagatelja zahteva aktivno vlogo pri navajanju dejstev in predlaganju dokazov. Trditveno - dokazno breme (7. in 212. člen ZPP v povezavi s 13. členom ZPVPJN), pomeni dolžnost tožnika, da jasno, določno in konkretno navede dejstva, na katera opira tožbeni zahtevek (trditveno breme) in zanje predlaga dokaze, ki naj resničnost zatrjevanih dejstev potrdijo (dokazno breme). Da bi torej vlagatelj z zahtevkom za revizijo uspel, mora kršitev zatrjevati tako, da jasno, določno in konkretizirano navede vsa dejstva, ki kažejo na določeno nezakonitost, ter predlagati dokaze, ki bodo ta dejstva dokazala.

Vlagatelj v obravnavanem primeru zatrjuje, da z vozilom, ki ga je v sklopu 5 priglasil izbrani ponudnik, torej avtobusom, ni mogoče izvajati predmeta javnega naročila. Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj zahtevanega trditvenega pa tudi dokaznega bremena v konkretnem primeru ni izpolnil. Vlagatelj namreč pavšalno zatrjuje in dokazuje, da »v naravi ni mogoče peljati omenjenih relacij z avtobusom«, da so »ozke ceste po klancih šolskega okoliša«, da so »relacije v celoti neprevozne z avtobusom«, da so »vozišča zelo ozka«, jasno, določno in konkretno pa teh svojih navedb ne konkretizira niti ne dokaže, npr. s podajo konkretnih podatkov oz. omejitev cestišč in odsekov glede na velikost vozil, iz katerih bi izhajalo, da izvajanje predmeta javnega naročila z avtobusom, kot je priglasičen v ponudbi izbranega ponudnika, v naravi ni mogoče. Zgolj fotografije nekaterih delov relacije, kot utemeljeno izpostavlja tudi naročnik oz. pregled relacij s funkcijo »street view« zatrjevanega še ne dokazujejo, prav tako tega ne dokazuje načrt šolskih poti, iz katerega izhaja, da so se prevozi v preteklem šolskem letu izvajali s kombiji. Četudi bi se za utemeljene izkazale navedbe vlagatelja, da se je na predmetni relaciji v preteklih letih prevoz izvajal s kombiji, to še ne bi potrjevalo zatrjevanj vlagatelja, da prevoz s priglasičenim avtobusom na predmetni relaciji ni mogoč. Povsem pavšalno in neizkazano vlagatelj zatrjuje tudi, da je časovno dinamiko in relacije iz sklopa 5 nemogoče opraviti z enim vozilom.

Upošteva je navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj v obravnavanem delu ni podal ustrezne dejstvene in dokazne podlage, ki bi omogočala presojo in zaključek o tem, da je izbrani ponudnik ponudil vozilo, s katerim ni mogoče izvajati predmeta javnega naročila v obravnavanem sklopu. Enako gre ugotoviti v zvezi z očitkom o nezadostnem številu priglasičenih vozil.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v podpoglavju *Tehnična sposobnost* v poglavju *Pogoji za priznanje sposobnosti* v dokumentu *Povabilo k oddaji ponudbe* navedel:

»Skladnost z Uredbo o zelenem javnem naročanju

Ponudnik zagotavlja, je seznanjen z določbami Uredbe o zelenem javnem naročanju (Uradni list RS, št. 51/17, 64/19, 121/21, 132/2023 in 43/2025) v delu, ki se nanaša na izvajanje storitev prevozov v cestnem prometu, in jih bo upošteval pri izvedbi tega javnega naročila.«

Naročnik je v obrazcu št: 3 *Krovna izjava* pripravil izjavo ponudnika, v kateri slednji med drugim izjavlja, da »da bomo pri izvedbi javnega naročila ravnali v skladu z zahtevami Uredbe o zelenem javnem naročanju (Uradni list RS, št. 51/17, 64/19, 121/21 in 132/2023)«.

V obrazcu št: 14 *Izjava o skladnosti ponujenega predmeta javnega naročila z uredbo o zelenem javnem naročanju*, v kateri je določil:

»Kot ponudnik se zavezuje, da bomo v primeru, da bo naša ponudba izbrana kot ekonomsko najugodnejša, storitve prevozov na najmanj eni relaciji izvajali z vozilom, ki skladno z določbami Uredbe o zelenem javnem naročanju (Uradni list RS, št. 51/17, 64/19, 121/21 in 132/2023, 43/2025) šteje za »čisto vozilo«.

[...]

OPOMBA:

[...]

Kot ponudnik se zavezuje, da bomo v primeru sklenitve pogodbe z naročnikom, naročniku na njegovo zahtevo predložili dokazila o izpolnjevanju zahtev iz Uredbe o zelenem javnem naročanju (tehnično dokumentacijo).«.

Naročnik je v 4. členu v poglavju *Vzorec pogodbe* v dokumentu *Povabilo k oddaji ponudbe* določil tudi obveznosti in pravice izvajalca:

»Izvajalec se obvezuje:

- *[...]*
- *da je seznanjen z določbami Uredbe o zelenem javnem naročanju (Uradni list RS, št. 51/17, 64/19, 121/21, 132/2023 in 43/2025) v delu, ki se nanaša na izvajanje storitev prevozov v cestnem prometu, in jih bo upošteval pri izvedbi tega javnega naročila.«*

Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj z izpostavljanjem zahtev naročnika, vezanih na zahteve uredbe, ki ureja zeleno javno naročanje, ne zatrjuje morebitnih kršitev naročnika pri presoji ponudbe izbranega ponudnika v tem postopku (vlagatelj le povzema s tem povezano vsebino ponudbe izbranega ponudnika in z njo v zvezi ne izpostavi nobenih pomanjkljivosti), pač pa zatrjuje neustreznost ravnanj naročnika pri preverjanju izpolnjevanja zahtev iz uredbe, ki ureja zeleno javno naročanje pri njem in izbranem ponudniku v preteklih postopkih javnega naročanja. Ker je predmet tega postopka presoja zakonitosti ravnanj naročnika pri izvedbi obravnavanega javnega naročila, navedbe vlagatelja, povezane z ravnanji naročnika v preteklih postopkih oddaje javnega naročila za ta spor pravno niso relevantne. Državna revizijska komisija jih iz navedenega razloga vsebinsko ni obravnavala.

Vlagatelj z navedbami, da ni smiselno niti logično, da naročnik izpolnjevanje navedenih zahtev preverja šele po sklenitvi pogodbe, napada določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, s čimer je, glede na fazo postopka in 25. člen ZPVPJN, prepozen. Državna revizijska komisija zato tudi teh njegovih navedb vsebinsko ni obravnavala.

IV.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da ponudba izbranega ponudnika, glede na 86. člen ZJN-3, sicer res ne izpolnjuje kriterijev za neobičajno nizko ceno, a poudarja, da izbrani ponudnik zadnji dve leti opravlja predmetno storitev v manjšem obsegu kot iz sedanjega razpisa v vrednosti 1.400,00 EUR brez DDV, v sedanjem razpisu pa je ob povečanju obsega storitev ponudil ceno v višini 380,00 EUR, kar predstavlja 27% cene, zaračunane za storitve v preteklih obdobjih.

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo navaja, da je naredil izračun in da ponudba izbranega ponudnika ni neobičajno nizka.

Ravnanje z neobičajno nizko ponudbo je določeno v 86. členu ZJN-3, ki v prvem odstavku določa, da mora naročnik v primeru, če meni, da je pri določenem naročilu glede na njegove zahteve ponudba neobičajno nizka glede na cene na trgu ali v zvezi z njo obstaja dvom o možnosti izpolnitve naročila, preveriti, ali je neobičajno nizka in od ponudnika zahtevati, da pojasni ceno ali stroške v ponudbi. Takšno preverjanje mora naročnik izvesti v primeru, kadar ponudbo kot neobičajno nizko oceni sam ali kadar je vrednost ponudbe za več kot 50 odstotkov nižja od povprečne vrednosti pravočasnih ponudb in za več kot 20 odstotkov nižja od naslednje uvrščene ponudbe, vendar le, če je prejel vsaj štiri pravočasne ponudbe.

Glede vprašanja presoje neobičajno nizke ponudbe je Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila (prim. odločitve, št. 018-126/2017, 018-093/2018, 018-073/2020, 018-082/2021, 018-134/2022), da nizka ponudbena cena sama po sebi ni prepovedana. Pravila javnega naročanja ponudbeno ceno določajo kot pomembno merilo za izbor najugodnejše ponudbe. V interesu naročnika je, da dobi ustrezno blago, storitev ali gradnjo po najugodnejših pogojih, predvsem po čim nižji ceni. Prav konkurenčnost ponudb je temeljni interes naročnika in smisel javnega naročanja, saj zagotovitev te omogoča tudi spoštovanje načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti (4. člen ZJN-3), ki naročnika zavezuje, da z izvedbo javnega naročila zagotovi, da je poraba sredstev zanj kar najbolj gospodarna in učinkovita. Svobodno določanje cen je ena temeljnih značilnosti konkurence na prostem trgu, kjer praviloma velja, da lahko ponudnik ponudi poljubno visoko ceno, če jo trg sprejme, lahko pa tudi poljubno nizko, če mu takšna cena zagotavlja obstoj na trgu (prinaša dobiček ali pa vsaj zmanjšuje izgubo). Načelo o svobodnem oblikovanju cene velja tudi za zniževanje cen. Pri vprašanjih oblikovanja ponudbene cene je zato potrebno izhajati iz stališča, da gre za eno od poslovnih odločitev na podjetniški ravni, v katero praviloma ni mogoče posegati oz. je to mogoče le toliko, kolikor to izrecno dopuščajo zakoni in na njihovi podlagi sprejeti podzakonski predpisi.

V obravnavanem primeru je razvidno, da za preverjanje neobičajno nizke ponudbe niso bili izpolnjeni pogoji ne iz prve ne iz druge povedi prvega odstavka 86. člena ZJN-3. Naročnik je sicer prejel pet ponudb, vendar pogoji za obligatorno preverjanje neobičajno nizkih ponudb niso bili izpolnjeni, saj ponudba izbranega ponudnika ni bila več kot 50 % nižja od povprečne vrednosti vseh (petih) pravočasnih ponudb in ni bila za več kot 20 % nižja od drugouvrščene ponudbe. To je preveril tudi naročnik (dokument *Preverjanje neobičajno nizke ponudbe v skladu z 86. členom ZJN-3* z dne 19. 6. 2026), izrecno pa to priznava tudi vlagatelj. Državna revizijska komisija je že večkrat pojasnila (prim. odločitve, št. 018-147/2016, 018-126/2017, 018-109/2019, 018-082/2021), da je (ob predpostavki, da niso izpolnjeni pogoji za obligatorno preverjanje neobičajno nizke ponudbe), odločitev o tem, ali bo naročnik pričel postopek ugotavljanja neobičajno nizke ponudbe, stvar njegove avtonomne presoje. Iz spisovne dokumentacije ne izhaja, da bi naročnik ocenil ponudbo izbranega ponudnika za neobičajno nizko ali da bi se mu v zvezi z njo pojavil dvom o možnosti izpolnitve naročila, in da jo posledično želi zavrniti. Nasprotno, iz dokumentacije je razvidno, da naročnik želi ponudbo izbranega ponudnika sprejeti kot najugodnejšo izmed prejetih ponudb. Ker naročnik ponudbe izbranega ponudnika v okviru avtonomne presoje ni ocenil kot neobičajne nizke oz. ni ocenil, da v zvezi z njo obstaja dvom o izpolnitvi naročila, v konkretnem primeru (fakultativnega) postopka preverjanja ni bil dolžan izvesti.

V kolikor bi bilo potrebno navedbe vlagatelja razumeti na način, da skuša z njimi ovreči naročnikovo oceno o tem, da ponudbe izbranega ponudnika ni ocenil kot neobičajno nizke in ni začel preverjanja v skladu s 86. členom ZJN-3, Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj z njimi ne more uspeti. Vlagatelj namreč ni predstavil nobenih konkretnih okoliščin oz. parametrov, s pomočjo katerih bi lahko dokazal svoje trditve. Njegove navedbe v tem delu so splošne, pavšalne, saj je navedel zgolj in samo, da je bil v preteklem postopku javnega naročanja

za obravnavani predmet s strani sedaj izbranega ponudnika opravljen manjši obseg storitev za višjo ceno kot sedaj.

Ob upoštevanju dejstva, da vlagatelj v zahtevku za revizijo (razen podatka o višji ceni v preteklem postopku oddaje javnega naročila, ki sam po sebi še ne more biti relevanten za ugotovitev sumljivosti ponudbe v tem postopku) ni navedel nobenih dejstev, ki bi kazala na obstoj sumljivih okoliščin glede verodostojnosti ponudbe izbranega ponudnika, Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj ni uspel izkazati, da bi se moral pri naročniku vzbuditi sum v resnost ponudbe izbranega ponudnika (7. in 212. člen ZPP v povezavi s 13. členom ZPVPJN). Šele če in ko bi vlagatelj to zmožel, bi bil naročnik dolžan utemeljiti, zakaj ni podvomil v ponudbo izbranega ponudnika.

Upošteva ugotovljeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati, da je s svojim ravnanjem kršil določbe 86. člena ZJN-3 oz. da je opustil ravnanje, ki mu ga nalaga prvi odstavek 86. člena ZJN-3, zato Državna revizijska komisija s tem povezane (smiselne) očitke vlagatelja zavrača kot neutemeljene.

V.

V zaključku navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj ni uspel izkazati zatrjevanih kršitev naročnika pri sprejemu izpodbijane odločitve, zato je, na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, zahtevek za revizijo vlagatelja kot neutemeljenega zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo in v opredelitvi do navedb naročnika uveljavljal povrnitev stroškov pravnega varstva.

Ker je povrnitev stroškov odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, vlagatelj pa z zahtevkom za revizijo ni uspel, je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, njegovo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelj po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik,
- ministrstvo, pristojno za javna naročila.

Vložit:

- v spis zadeve, tu.